

A Ohatry ny fiavonavonana

❖ Losifera

- Raha hiresaka momba ny avonavona isika dia tsy maintsy miresaka momba ilay nipoiran'io fihetsehampo io voalohany indrindra: Losifera. Nanapa-kevitra ny tsy hianina amin'ny toerana nisy azy izy, fa te-hisondrotra amin'ny toerana ambony kokoa. Rehefa nandeha ny fotoana, dia naniry ny hisondratra ambony hatrany izy ka hipetraka eo amin'ny seza fiandrianan'Andriamanitra mihitsy (Isaia 14:12-14).
- “Nandova” ny faniriana hanao izay tiantsika isika, hanana izay tiantsika, ary hahazo toerana izay ahafahantsika mahazo laza na harena. Izany no atolotr'izao tontolo izao ho antsika! (1 Jaona 2:16).
- Saingy tsy avonavona avokoa ny fikendrena ambony rehetra. Tsy voatery ho avonavona tsy mahasalama akory ny fahafaham-po azo avy amin'ny fahombiazan'ny zanaka, na ny zava-bitan'ny tena manokana.
- Ny zava-dehibe tokony hotadidiana dia tsy mamaritra ny tombambidintsika ny fananantsika, na ny fahaizantsika, na ny zava-bitantsika. Ny fiavonavonana dia ny tsy fanomezana voninahitra an'Andriamanitra noho izay ataony eo amin'ny fiainantsika.

❖ Ny mpianatr'i Jesosy

- Telo taona mahery no niarahan'izy ireo tamin'i Jesosy. Vao avy nanasa ny tongotr'izy ireo izy ary nilaza taminy ny amin'ny ra nalatsany ho an'ny rehetra. Kanefa, raha mbola nihinana izy ireo, dia tsy nisy ifandraisany tamin'izany ny resaka nataony: iza amin'izy ireo no lehibe indrindra? (Lioka 22:24).
- Nitarika azy ireo hino ny avonavony fa mendrika hanana ny toerana ambony izy ireo. Tsy takatr'izy ireo ny halalin'ny fihetseham-pony. Nanosika an'Andriamanitra hiala tao am-pony izy noho ny avonavony.
- Noresahin'i Jesosy mivantana io teboka io: “Izaho dia eo aminareo toy izay manompo.” (Lioka 22:27). Izany hoe: raha te ho lehibe tahaka ny Tomponareo ianareo, dia manompoa ny hafa.
- Ny avonavontsika no milaza amintsika fa mendrika ny hotompoin'ny hafa isika (tsara kokoa noho izy ireo isika). Mila ny fahasoavan'Andriamanitra isika mba hahatonga antsika ho mpanompo manetry tena.

B Ohatry ny fanetren-tena

❖ Ilay mpamory hetra

- Nilaza tamin'Andriamanitra ny amin'ireo asa tsara nataony sy ny fahamendrehany eo anatrehan'ny lanitra ilay Fariseo. Nilaza anefa i Jesosy fa “nivavaka tamin'ny tenany” izy, fa tsy tamin'Andriamanitra (Lioka 18:11-12). Ohatra tonga lafatra maneho avonavona.
- Ilay mpamory hetra nitady fanampiana tamin'Andriamanitra, satria mpanota izy (Lioka 18:13). Tamin'ny nisehoany tamim-panetren-tena teo anatrehan'Andriamanitra, dia “nidina tany an-tranony efa nohamarinina” izy, satria “izay rehetra manandra-tena no haetry, ary izay rehetra manetry tena no hasandratra.” (Lioka 18:14).
- Manomboka miseho ny tena fanetren-tena marina rehefa miaiky ny fahotantsika isika ary mangataka ny fanampian'i Kristy. Dia...
 - (1) Tsy hihevitra ny hafa ho ambany isika (Fil. 2:3).
 - (2) Tsy hitady fiderana avy amin'ny olona isika (Lioka 14:7-11)
 - (3) Hamela ny hafa hidera antsika isika (Oh. 27:2).
 - (4) Handray ny fahasoavan'Andriamanitra isika (Jakoba 4:6).
 - (5) Hizara izany fahasoavana izany amin'ny hafa isika (1 Petera 4:10)

❖ Mosesy

- Nofanina handimby an'i Farao mpanjakan'i Egipta i Mosesy. Mpitary tafika mahay sady nanana fahaizana sy fahalalana maro izy (Asa 7:22). Teo amin'ny faha-40 taonany, dia nanapa-kevitra ny handao izany rehetra izany izy ka hiaraka amin'ny vahoakany (Hebreo 11:24-25).
- Izy no mpanafaka! Ny sandriny mahery no hanafaka ny rahalahiny! Fahadisoana lehibe izany. Tsy afaka nampiasa azy Andriamanitra raha feno fireharehana toy izany izy.
- 40 taona hafa indray nirahany tamin'Andriamanitra tany an'efitra no nahatonga azy ho lehilahy feno fanetren-tena (Nom. 12:3). Izao dia afaka ny ho ampiasain'Andriamanitra handefa loza izy; hiampita ranomasina; handray ny didy folo; hiresaka mivantana amin'Andriamanitra; hikapoka ny vatolampy... Afaka nanaiky tamim-panetren-tena ny famaizana vokatry ny fieboeboany aza izy, niaiky ny zavatra nataony (Nom. 20:10-12).
- Ny ohatr'i Mosesy dia maneho amintsika fa tsy tongatonga ho azy amintsika ny fanetren-tena, fa tsy maintsy mangataka amin'Andriamanitra isika mba hofenoany isan'andro.

❖ Jesosy, Ilay ohatra tonga lafatra

- Tsy nisy na iza na iza, na oviana na oviana teto ambonin'ny tany — ary tsy hisy velively — manana ny fahalehibiazan'i Jesosy talohan'ny nahatongavany ho nofo. Nandao ny zavatra rehetra anefa izy noho ny fitiavany antsika. Izay rehetra ananantsika, ny maha-izy antsika, na izay rehetra mety hahatonga antsika dia ho maloka rehefa ampitahaina amin'ny fanetren-tena toy izany.

- Nandao ny Lanitra i Jesosy mba ho faty ho an'ny olombelona ary nanantena fa hahatakatra izany asa mitory fahasoavana izany izy ireo ka hamaly ny fanasany azy hanana fifandraisana Aminy (Fil. 2:5-8). Tsy isalasalana fa Izy no ohatra tonga lafatra amin'ny fanetren-tena.
- “Aoka ho ao aminareo izao saina izao, izay tao amin'i Kristy Jesosy koa” (Fil. 2:5).
- Manaraka ny ohatra nasehony: “tsy manao na inona na inona amin'ny fifampindaniana, na mandrani-tena foana fa amin'ny fanetren-tena dia aoka samy hanao ny namany ho mihoatra noho ny tenany. Aza samy mihevitra ny azy ihany, fa samy ny an'ny namany koa.” (Fil. 2:3-4).